

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVĚR ȘI LUMINĂ

JUSTIȚIE ȘI LIBERTATE

Prim-Redactor : A. NENOVEANU

Director : PETRE BORSȘ

Proprietar : E. I. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an. 30 Lei
 Pe 6 luni 16 >
 Pe 3 luni 8 >
Studentii plătesc pe jumătate.
 Pentru streinătate se adaugă portul.

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERDISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

No. 35, STRADA COLȚEI, No. 35

Un număr vechiu 2 Lei.

S U M A R :

Codul comercial: *Sequestru Asigurator*, de d-nul P. Borsș.

Jurisprudența Română: (în legătură cu revista).

Tribunalul Mehediniș: *Carol Fischer* cu *Jean Braikof*.

Curtea de Apel Craiova secția I: *Jean Braikof* cu *Carol Fischer*.

Curtea de Casație secția II: idem *Carol Fischer* cu *Jean Braikof*.

Curtea de casație secțiunii unite: *Locot. Col. Al. Glogoveanu*,

și alți cu *Elena Lămotescu* și alți.

Curtea de Casație secția I. *Ministerul de-Resbel* cu *Ana G. Poppescu*.

Tribunalul Ilfov secția II: *Ecaterina I. Constandinidi* ca tutore și *Roxandra Demostene Zagradides* cu *Ecaterina Strati Constantinidi*.

COD COMERCIAL

SECHESTRU ASIGURĂTOR

Legile de fond sunt regule și prescripțiuni, cari regulează raporturile particulare. Garanția că acele dispozițiuni să fie bine aplicate și respectate fac caracteristica legilor de procedură. O pretențiune formulată de un oare-cine nu constituie deja un drept; trebuie ca justiția să examineze și să verifice acea pretențiune, și numai hotărîrea sa care o admite pôte stabili dreptul reclamantului, și decide că acesta are o așa disă creanță.—Totuși cineva poate să aibă regulat dreptul său prin un efect comercial, o cambie sau un bilet la ordin, sau un înscris civil, o obligațiune: în aceste casuri creditorul, vom dice are un titlu; sau un proprietar care posedă un contract de locațiune.

Legea de procedură civilă pune următoarele regule de urmat în *materie civilă*. 1) Proprietarii pentru creanța arendei sau chiriei lor vor putea prin o simplă petițiune dată tribunalului sechestra lucrurile și fructele arendașului sau chiriașului său pentru căștiu datorit și neplătit (art.

610 proc. civ.). Ei aũ o creanță privilegiată după art. 1730 din Cod. Civ. și pe care o stabilesc cu însuși contractul de locațiune. 2) Orice alt creditor, numai dacă are o creanță constatată prin *poliță*, *bilet la ordin* sau *zapis netăgăduit*, și numai dacă sunt *exigibile*, pot asemenea obține odată cu intentarea acțiunei un sechestrul asigurator pe mobilele debitorului său (art. 613 Proc. Civ.); însă pentru a fi admisibilă asemenea cerere va fi dator a da o *cauțiune*, a cărei solvabilitate rămâne la aprecierea tribunalului. Instanțele judecătorești când încuviințează asemenea sechestre asigurătoare nu aũ a se ocupa, dacă pretențiunile creditorului sunt sau nu fundate; ci pur și simplu sunt datoare să se mărginească în a examina numai dacă există un titlu, și ca nu titlul să fie denegat (art. 614 Cod. Proc. Civ.)—Este lăsat debitorilor mijlocul ca să redice sechestrul pus, dând o *garanție suficientă*, pentru care asemenea tribunalul este suveran apreciator (art. 617. Pr. Civ.). Chiar când creanțele prevădute în art. 613 Pr. Civ. sunt *neexigibile*, se poate obține un sechestrul asigurator, dară numai în următoarele două casuri: a) când debitorul prin fapta sa a micșorat asigurările ce le dăduse, sau dacă n'a dat asigurările promise, și b) când e pericolul ca debitorul să fugă, să și ascundă ori să și răsipească averea sa.

În *materie comercială* regulele de mai sus din Cod. Proc. civ. vor fi observate, sub reserva derogățiunilor anume precisate de legea Cod. de Procedură comercială; ceea ce rezultă clar din următoarea dispozițiune a art. 881 Cod. Com.: Esercițiul acțiunilor comerciale se regulează de Cod. de procedură civilă, afară de dispozițiunile codicelui de față.“ Deci și în comercial, ca și în civil, tribunalele vor încuviința

părților interesate sechestrul asigurător asupra averii mobile a debitorului lor pentru toate creanțele prevădute de art. 613 din Cod. Proc. Civ. adică pentru polițe, bilete la ordine, sau pentru orice alte creanțe exigibile și necontestate. Art. 899 din Cod. Com. stabilește aceeași identitate de procedură ca și în civil; însă să adăogă o derogatiune „cu deosebirele mai jos arătate”. Aceste deosebiri le găsim imediat în art. 900 următor, unde se precisează: *că atunci când creditorul comerciant prezintă cu petițiunea sa o cambie, sau un alt efect comercial la ordin sau la purtător protestat de neplată, nu se mai aplică art. 614 din C. Proc. Civ. adică tribunalele sunt autorizate de a ordona aplicațiunea sechestrului asigurător, fără dare de cautiune*. Și vice-versa *când comercianții creditorii au numai o creanță simplă comercială și exigibilă, regula prescrisă de art. 614 din C. Proc. Civ. și va avea deplina sa vigoare, adică va trebui a se da o cautiune*. Deci legiuitorul modern comercial a abrogat dispozițiunile art. 6 și următorii din vechiul Cod. Com., care încuviința sequestre asigurătoare fără titluri, fără creanțe. Prejudiciile ce ar rezulta în detrimentul creditului comercial ar fi prea mari pentru a se admite enormitatea, că asemenea creditorii să obțină o favoare ce legea nu ar putea legalmente acorda de cât numai persoanelor cari au titluri. Acei ce nu au titluri, cu atât mai rău pentru dânsii că nu au luat precauțiunea de a și le face. Ei nu au de ce să se plângă, și trebuie să aibă răbdarea a și le valorifica prin o hotărîre judecătorească.

S'a urmat un proces la tribunalul de Mehedintți între D-l Carol Fischer cu Jean Braicoff pentru pretențiunii derivând din o asociațiune de exploatare de pădure. Acest din urmă odată cu acțiunea introductivă în instanță a obținut de la tribunalul de Mehedintți un sechestrul asigurător pe averea mobilă a D-lui Fischer, care imediat redică contestațiune întemeindu-se pe regulile de drept sus enunțiate. Tribunalul a încuviințat prin hotărîrea ce a dat redicarea acelui sechestrul, statuând în conformitate cu principiile ce avem onoare a le formula. Curtea însă de apel din Craiova și Curtea de cașiune reformează acea hotărîre, stabilind o doctrină contrariă. Trecem mai la vale în coloanele diarului toate trei hotărîrele, și nu esităm a da dreptate sentinței tribunalului redișiată de președintele său D-l Pretorian; regretând numai că în acest moment ne lipsește repertoriul juridic italian „*il foro italiano*” pentru a arăta că și jurisprudența italiană este de acord cu teoria emisă de noi și cu practica urmată de tribunalul Mehedintți. **Petre Borș.**

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

TRIBUNALUL JUDEȚULUI MEHEDINȚI

Audiența de la 15 Ianuarie 1894

Președenția D-lui V. Pretorian, Președinte

Carol Figer cu Jean Braicoff

Sentința Civilă No 20

Sechestrul asigurător.—Când se poate cere înființarea sechestrului asigurător.—Decă se poate cere și pentru o creanță neexigibilă și în ce casuri.—Decă cel ce cere înființarea unui atare sechestrul trebuie să aibă un titlu legal de creanță.

Sechestrul asigurător.—Decă pentru creanțele comerciale, creditorul ce cere înființarea sechestrului trebuie să prezinte și titlul său de creanță.—Decă debitorul sechestrat poate face contestația fără a consemna suma pentru care i s'a aplicat sechestrul. Execuțiunea provisorie când se poate acorda. (Art. 890 și 900 c. com, 613, 614 și 615 și 129 p. c. 1169 c. c.

1) Orice creditor poate, de o dată cu intentarea acțiunii, spre a ajunge la plata creanței sale exigibile, să pună un sechestrul asigurător pe averea mobilă a debitorului său.

Un atare drept îl au creditorii și pentru o creanță neexigibilă în următoarele două casuri: a) Când debitorul a micșorat priu fapta sa asigurările ce dăduse sau n'a dat asigurările promise, și b) Când este pericol ca debitorul să fugă sau să se ascundă sau să se risipească averea sa.

În toate aceste casuri însă, pentru a se putea aplica sechestrul, trebuie ca creanțele să fie constatate printr'o poliță,, bilet la ordin sau zapis nelăgăduit, cu alte cuvinte trebuie ca creditorul sechestrant să posede și să producă un act legal de datoriă în contra debitorului său.

2) În cea ce privește sechestrul asigurător pentru creanțele comerciale, noul codice de comerț prin articolele 899 și 900, referindu-se la textele respective din procedura civilă, a menținut în totul dispozițiunile procedurii, dupe care creditorul este dator să prezinte, o dată cu cererea de sechestrul, și titlul de creanță, pentru a face probabilă existența creanței sale, cu singura deosebire că fiind vorba de o datorie comercială constatată printr'o cambie sau alt efect comercial la ordin sau portor, protestat pentru neplată, sechestrul se poate înființa fără dare de cautiune pentru daunele interese ce ar rezulta din aplicarea lui.

Ast-fel și în cea ce privește creanțele comerciale, când creditorul sechestrat nu produce un titlu legal de creanță, și când debitorul sechestrat prezintă destule garanții de plată în cazul când creditorului ar câștiga cea ce reclamă prin petițiunea de intentarea acțiunii în contra sa, contestațiunea debitorului în contra sechestrului ce i s'a aplicat, este admisibilă și fără a consemna suma pentru care este acționat.

3) Execuțiunea provisorie va putea fi ordonată, cu sau fără cautiune, dupe împrejurări, între altele și pentru sechestrarea și paza lucrurilor.

S'a ascultat D-nii I. Miteșcu, Gr. Constantinescu și Sterian Steriad, avocații contestatorului Carol Fischer, în dezvoltarea motivelor de contestațiune, precum și D-nii Francisc Mileșcu și C. T. Georgescu, avocații intimatului Jean Braicoff, în combateri;

Tribunalul

Având în vedere contestațiunea ridicată de d-l Carol Fischer din Severin la sechestrul asigurător cerut de d-l Jean Braicoff cu petițiunea înreg. la No. 145/94 și aplicat

de portărei de pe lângă acest Tribunal cu procesul verbal din 4, 5 și 8 Ianuarie a. c. prin care tinde la desființarea acestui sequestru pe motiv că creditorul sequestrat nu posedă un titlu legal de datorie, cum și a se obliga numitul creditor la plată sumei de 5000 lei cheltueli;

Considerând, că din combinațiunea art 613, 614 și 615 cod. pr. civilă, rezultă că afară de proprietarii principali, locatari sau arendași ale căror drepturi sunt regulate de art. 610 și 611 același codice, ori-ce alt creditor poate, de odată cu intentarea acțiunii, spre a ajunge la plata creanței sale exigibile, să pună un sequestru asigurător pe averea mobilă a debitorului său; că un atare drept l'au ei și pentru o creanță exigibilă 1) când debitorul a micșorat prin fapta sa asigurările ce dedese, sau n'a dat asigurările promise și 2) când e pericol ca debitorul să fugă sau să-și ascunză ori să-și risipească averea sa; că fie în cazul prevăzut de art. 613, când creanța e exigibilă, fie în cel prevăzut de art. 615, când e vorba de o creanță neexigibilă, pentru a se putea aplica sequestrul, trebuie ca creanțele să fie constatate printr'o poliță, bilet la ordin sau zapis netăgăduit, cu alte cuvinte trebuie ca creditorul sequestrat să posedă și să producă un act legal de datorie în contra debitorului său;

Că în fine, mențiunea unor atari măsuri asigurătoare pentru creditor dar vexatoare pentru debitor, sunt lăsate cu totul la aprecierea judecătorilor cari sunt chemați să cerceteze și examineze, și să nu le mențină, de cât numai când vor găsi că există o legitimă temere pentru creditor că nu-și va putea încasa datoria când ea va fi definitiv câștigată; și din contra le vor desființa când se va dovedi că creditorul urmărește nu atât asigurarea creanței, scopul pentru care legiuitorul a introdus sequestrul, cât ruina debitorului său, prin aplicarea unor asemenea măsuri, luându-i din mână administrațiunea întregii sale averi, micșorându-i și chiar nimicindu-i cu desăvârșire creditul, espuindul cu modul acesta la pagubi materiale, de multe ori greu de constatat, și morale, greu dacă un imposibil de apreciat în bani și în tot cazul insuficient garantate prin cauțiunea depusă de sequestrant, ori-care ar fi quantumul.

Considerând că în ce privește sequestrul asigurător pentru creanțele Comerciale, noul codice prin art. 899 și 900 modificând în parte dispozițiile coprinse în art 9 din vechiul codice Comercial și referindu-se la textele respective din procedura civilă, a menținut în total dispozițiile procedurii, dupe care creditorul e dator să prezinte odată cu cererea de sequestru și titlul de creanță, pentru a face probabilă existența creanței sale, cu singura deosebire că fiind vorba de o datorie comercială constatată printr'o cambie sau alt efect comercial la ordin sau portor, protestat de plată, sequestrul se poate înființa fără dări de cauțiune pentru daunele interese ce ar rezulta din aplicarea lui.

Considerând, că întru cât se constată că dispozițiunile legii de procedură civilă, în ce privește condițiunile cerute pentru înființarea și menținerea unui sequestru asigurător, sunt aplicabile și pentru datoriele comerciale, este inutil în specie a mai discuta dacă creanța care face obiectul contestațiunii de față este comercială sau civilă.

Considerând că din desbaterile urmate în audiența de la 13 Ianuarie a. c. și actele prezentate se constată în fapt că creditorul sequestrant nici la prezentarea cererii de sequestru și nici în urmă cu ocaziunea judecării contestațiunii n'a putut produce nici un titlu legal de datorie în contra debitorului sequestrat, condițiune formal cerută de art. 613 pr. civilă.

Că afară de acesta din chiar cererea de sequestru și mai cu osebire din procesele verbale de sequestru

se constată cu suficiență oă contestatorul este proprietar de imobil în Severin, arendaș al moșiilor Dege-rații, Plopi și Adunați-Teiului din acest district și posedă avere mobilă văzută destul de însemnată; care întrece cu mult pretențiunile creditorului formulate prin petițiunea de intentarea acțiunii și cererea de sequestru, că de și creanța ar fi fost suficient asigurată prin sequestrarea unor părți numai din averea mobilă, totuș creditorul sequestrant a găsit cu cale să sequestreze întreaga avere a debitorului său, fapt din care să vede că nu atât dorința de a-și asigura plata creanței ce susține că are l'a determinat a recurge la măsuri așa de vexatoare;

Ca ast-fel fiind întru cât sequestrantul nu produce un titlu legal de creanță în contra contestatorului sequestrat și întru cât acesta presintă în destul garanții de plată, în cazul când creditorul ar câștiga ceea-ce reclamă prin petițiunea de intentarea acțiunii contra sa, contestațiunea de față se găsește fondată și ca atare urmează a fi admisă, desființându-se sequestrul aplicat, iar

În ce privește esecutarea provizorie.

Având în vedere că dupe art. 129 pr. c. esecutiunea provizorie va putea fi ordonată, cu sau fără cauțiune, dupe împrejurări, între altele și pentru sequestrarea și pașa lucrurilor.

Având în vedere că prin conclusiunile puse în instanță contestatorul a cerut și esecutarea provizorie a sentinței ce se va pronunța, iar creditorul sequestrant nici personal și nici prin apărătorii săi, n'au făcut absolut nici o obiecțiune, o atare cerere se găsește admisibilă și ca atare urmează a fi admisă fără cauțiune, dovedit fiind că contestatorul presintă în destule garanții de plată.

Având în vedere și art. 1169 c. c.

Pentru aceste motive redactate de D-l Președinte Pretorian.

Tribunalul,

Admite contestațiunea și desființează sequestrul. Acordă esecutiua provizorie.

(ss) V. Pretorian, A. C. Tănăsescu

CURTEA DE APEL CRAIOVA SECȚIA I

Audiența de la 9 Februarie 1894

Președenția D-lui N. Stănescu Prim-Președinte

Jean Braikof ou Carol Fischer

Decisiune Comercială No. 2

Sequestru asigurător.—Dacă în materie comercială sequestrul asigurător este admis de lege cu mai multă înlesnire de cât în materie civilă.—Dacă în materie comercială se poate înființa sequestru asigurător când creditorul n'are un titlu necontestat.—În ce condițiuni se admite în asemenea cas.

Fapte de comerțiu.—Dacă cumpărarea unei păduri spre a fi tăiată și revândută într'un timp determinat, în scop de a se realiza un beneficiu, constituie un act de comerțiu.

Opoziție la sequestru.—Dacă în materie comercială sequestratul poate face opozițiune și cere revocarea sequestrului și în ce condițiuni.

(Art. 613 și 614 pr. civ. Art. 899 și 900 codul comercial).

1) Legiuitorul român a admis cu mai multă înlesnire înființarea sequestrului asigurător în materie comercială, de cât în materie civilă. Ast-fel, pe când în materie civilă, sequestrul nu se poate înființa, conform art. 613 din pr. civ., de cât atunci când creditorul va avea un titlu necontestat, în materie comercială, art. 899 din cod comercial, permite înființarea sequestrului chiar când creditorul n'ar avea un titlu necontestat, destul numai

să se conformeze art. 614 din pr. civilă, adică să dea cautiune.

2) Atât sub codul comercial vechiu cât și sub cel nou, cumpărarea de marfă, cu scop de a fi revândută și a beneficia de câștig, constituie un act de comerț. — Ast-fel, cumpărarea unei păduri pentru a fi tăiată și revândută într'un timp determinat spre a se realiza un beneficiu, constituie evident un act de comerț, căci, de și prin natura ei, pădurea, este imobilă fiind alipită solului, când însă se vinde pentru a fi tăiată, ea se consideră de părți ca un lucru mobil, ca o marfă.

3) In materia comercială, sequestratul are drept să facă opoziție și să ceară revocarea sequestrului, însă nu poate face aceasta de cât consemnând suma pentru care s'a înființat sequestrul.

S'a ascultat apelantul Jean Braicof prin avocații săi D-nii D. Giani și Fr. Milescu precum și apelantul contestator Carol Fischer prin d-l avocat I. A. Mitescu, ambele părți depunând și concluziuni scrise.

Curtea în urma deliberățiunilor ținute a pronunțat următoarea deciziune:

Curtea,

Asupra apelurilor făcute în termen de Jean Braicof și de Carol Fischer contra sentinței Trib. Mehedinți No. 20/94.

Vedând sentința apelată și actele prezentate. Ascultând pe ambele părți în concluziunile lor atât orale cât și înscrise.

Având în vedere că în speță este contestațiunea rădicată la prima instanță de Carol Fischer la sequestrul asigurător cerut de Jean Braicof și aplicat de Portăreii Trib. Mehedinți prin procesele verbale din 4, 5 și 8 Ianuarie a. c., pe averea sa mobilă, tinzând la desființarea acestui sequestru pe motiv că creditorul sequestrat nu are un titlu legal de datorie, cerând Fischer prin apelul său a i se acorda și daune cauzate prin înființarea sequestrului, pe care le-a lăsat la aprecierea Curții.

Având în vedere că din actele prezentate și debaterile urmate înaintea Curții rezultă, că J. Braicof a luat în 1882 de la comuna Severin în exploatare pădurea de pe moșia Degerați pe termen de zece ani, cu preț de 90,000 lei, eum și în arendă pe acelaș timp moșia Degerați cu preț anual de 3800 lei, și printr'o înțelegere verbală a asociat atât la pădure, cât și la moșie pe Carol Fischer;

Că expirând contractul, s'a ivit neînțelegere între gânsii asupra modului de lichidare a conturilor acestei tovărășii și Braicof a intentat acțiune contra lui Fischer cerând o sumă de 50,000 lei, iar acesta a făcut acțiune reconvențională pretinzând că Braicof îi mai datorează o sumă oare-care.

Având în vedere că Braicof, dupe ce a intentat procesul, a cerut și a obținut de la tribunalul Mehedinți, înființarea unui sequestru asigurător pe averea mobilă a lui Fischer, dând garanție 70,000 lei în efecte publice;

Că Fischer făcând opoziție contră înființării acestui sequestru, Tribunalul prin sentința apelată, a admis opoziția și a ordonat desființarea lui.

Considerând că legiuitorul Român a admis cu mai multă înlesnire înființarea sequestrului asigurător în materie comercială, de cât în materie civilă, și cu drept cuvânt, de oare-ce în comerț cele mai multe operațiuni se fac pe oredit, cu celeritate și fără multe formalități, și s'ar fi împiedicat efectuarea unor asemenea operațiuni dacă nu s'ar fi permis creditorului să ia măsură de asigurare în averea debitorului cu oare-care facilitare.

De aceea când în materie civilă sequestrul nu se poate înființa conform art. 613 din pr. civ. de cât a-

tunci când creditorul va avea un titlu ne contestat, în materie comercială art. 899, permite înființarea sequestrului chiar când creditorul n'ar avea un titlu ne contestat, destul numai să se conformeze art. 614 pr. c. adică să dea cautiune.

Considerând dar că este necesar a examina dacă tovărășia dintre părțile litigante este un contract comercial sau civil, căci Braicof ne având un titlu ne contestat de creanță contra lui Fischer, n'ar putea să obție un sequestru în cas când creanța sa s'ar considera ca civilă.

Considerând că obiectul tovărășiei ce nu s'a contestat că a existat între părți a fost indoit 1) exploatarea pădurei în timp de zece ani și 2) arenda moșiei pe acelaș timp.

Considerând că atât în legea veche comercială în timpul căreia a avut loc contractul, cât și sub legea nouă, cumpărarea de marfă cu scop de a fi revândută și a beneficia de câștig constituie un act de comerț.

Considerând în specie, oă cumpărarea pădurii Degerați pentru a fi tăată și revândută în timp de 10 ani, și a realiza un câștig, constituie evident un act de comerț, căci pădurea, de și prin natura ei este imobilă, fiind alipită solului, când însă se vinde pentru a fi tăiată, ea se consideră de părți ca un lucru mobil, ca o marfă, și în cazul de față în acest scop a fost privită de părțile contractante.

Considerând, că de și arendarea moșiei Degerați este un contract civil, de ore ce imobilele nici în legea veche nici în cea nouă nu pot face obiectul unui comerț, totuși în specie această arendare n'a fost considerată de părți de cât ca un ce accesoriu al contractului, arenda anuală fiind mult mai ne-insemnată de cât prețul pădurei, și dar obiectul principal al tovărășiei fiind comercial, și sequestrul asigurător cerut de Braicof nu pôte să fie privit de cât tot ca comercial.

Considerând că așa fiind, pe cât timp Braicof s'a conformat art. 614 din p. c. la care trimite art. 899 codul de comerț, dând cautiune 70000 lei, apoi în mod legal s'a admis de tribunal înființarea sequestrului.

Considerând, că de și sequestratul are drept să facă opoziție și să ceară revocarea sequestrului, însă după dispozițiunile art. 900 codul de comerț el nu pôte face această de cât consemnând suma pentru care s'a înființat sequestrul, și în specie Fischer ne conformându-se legei Tribunalul prin sentința apelată a violat art. 900 admitând revocarea sequestrului.

Considerând că în ce privește cesțiunea ridicată de Fischer, că Tribunalul a înființat sequestrul pe o avere mult mai mare ca suma de 50000 lei, pentru care Braicof a intentat acțiune, acest punct nu s'a probat de densusul mărgininându-se a face o simplă alegațiune, și în tot cazul, garanția de 70000 lei dată de Braicof este suficientă a acoperi ori-ce prejudiciu s'ar aduce lui Fischer în mod injust prin înființarea sequestrului.

Considerând dar, că menținându-se sequestrul, cererea de daune făcută de Fischer nu'și pôte avea locul și dar apelul său care e făcut numai pentru a i se acorda daune, urmează a fi respins ca nefondat.

Pentru aceste motive redactate de d-l Prim președinte, Curtea, admite apelul d-lui Jean Braicof și respinge apelul d-lui Carol Fischer

(ss) N. Stănescu, G. Orman, C. Marinescu, V. Bossy, Ath. Herescu.

INALTA CURTE DE CASAȚIE SECȚIA II

Audiența de la 4 Iulie 1894

Președenția D-lui N. Mandrea, Consilier

Carol Fischer ou Jean Braicoff

Acte de comerțiu.—Dacă determinarea unui act ca act de comerțiu este o cestiune de drept, și în asemenea caz dacă Curtea de casație poate cerceta dacă actul îndeplinește condițiunile unui act de comerțiu.

Pădure.—Dacă luarea în tăere a unei păduri în scop de a revinde lemnele făcute, constituie un act de comerțiu. Dacă în asemenea caz există în contractul prin care s'a luat pădurea și o arendare de moșii, acest contract de arendare, ca accesoriu urmează principalului contract, exploatarea pădurei.

Sequestru asigurător. Dacă în materie comercială creditorul poate să ceară înființarea sequestrelui asigurător fără a produce sau a avea titlul în virtutea căruia cere sequestru.

(Art. 889 și 881 cod. comercial, 614 și 613 pr. civilă).

1) *Determinarea și declararea unui act ca act de comerțiu este o cestiune de drept și prin urmare Curtea de casație poate să cerceteze dacă condițiile ce constituie actul de comerțiu există.*

2) *Cumpărarea unei păduri în scop de a o tăia și a revinde lemnele tăiate constituie un act de comerțiu.—Dacă în același contract prin care se ia pădurea în tăere se prevede și luarea în arendă a unei moșii, acesta ca accesoriu trebuie să urmeze soarta contractului principal în cât privește cestiunea comercialității actului.*

3) *În materie comercială, legiuitorul comercial permite creditorului ca, o dată cu întentarea acțiunii, să ceară a se pune sequestru asigurător asupra averii mobile a debitorului, fără a se cere creditorului sequestrant să producă și să aibă un titlu în virtutea căruia cere acel sequestru.*

Decisiunea 362/94.—Respins ca nefondat recursul făcut de Carol Fischer contra decesiunii Curței de apel din Craiova, secția I cu No. 294*) dată în proces cu Jean Baicoff.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-nul consilier D. Tacu.

S'a ascultat: D-nii Em. Porumbaru și Palade avocații recurentului Carol Fischer în dezvoltarea motivelor de casare și D-nul D. Giani avocatul intimatului Jean Braicoff în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivului I:

Violarea art. 3, 4, și 5 cod. comercial, de oare-ce Curtea în contra acestor teste de lege, consideră ca o afacere de comerțiu exploatarea unei moșii și a pădurei aflătoare pe dânsa.

Având în vedere că din decisiunea supusă recursului se constată că cestiunea dedusă în judecata Curței de Apel era de a se ști dacă contractul intervenit între recurent și intimat pentru exploatarea unei păduri cumpărată spre tăere și revindere de către intimat de la primăria orașului Turnu-Severin, constituie sau un act de comerțiu;

Considerând că determinarea și declararea unui act ca act de comerțiu este o cestiune de drept, putând dar Curtea de Casație să cerceteze dacă condițiile ce constituie actul de comerțiu există;

Considerând că în speciă contractul intervenit între Primărie și Braicoff este un act de comerțiu de oare-ce revânzarea lemnelor tăiate din pădurea vândută-i este scopul;

*) A se vedea publicată în pag. 220, iar sentința Trib. Mehedinți în pag. 219.

Că dacă în același contract pentru vânderea pădurei e un contract pentru arendare de moșie, aceasta ca accesoriu trebuie să urmeze soartei contractului principal în cât privește cestiunea ce preocupă;

Asupra motivului al II:

„Violarea art. 613 pr. civilă și rea interpretare a art. 899 cod. com. de oare-ce Curtea stabilește prin decisiunea sa, că nu este nevoie de nici un titlu pentru înființarea de sequestru asigurător.”

Având în vedere că legiuitorul comercial, prin art. 899 permite ca o dată cu întentarea acțiunii să ceară a se pune sequestru asigurător asupra averii mobile a debitorului conf. art. 614 și urm. din proc. civ. fără ca prin acest test de lege să ceară ca creditorul sequestrant să producă și să aibă un titlu în virtutea căruia cere înființarea sequestrelui asigurător asupra averii debitorului său în condițiunile art. 613 pr. civ.;

Considerând că dacă legiuitorul cere ca acest sequestru să se înființeze conf. art. 614 din pr. civ. aceasta însă numai în cea ce privește formele ce trebuie păzite cu înființarea sequestrelui nu și în cea ce privește condițiunile sub care se poate înființa un asemenea sequestru;

Considerând că afară de aceasta într-o cauză comercială creditorul poate cere sequestru asigurător asupra averii mobile a debitorului deși n'are titlu conform art. 613 pr. civ. fiindcă art. 899 al. 1 cod. com. declară că „după deosebirile mai jos enunțate” sequestru asigurător se poate obține, că în dispozițiile următoare nu se cere ca condiții existența unui titlu conf. art. 613 pr. civ. ci, cea ce se cere este că sequestru nu se poate obține de cât numai cu dare de cauciune, afară când creditorul are o cambie sau un efect comercial la ordin sau la purtător protestat de neplată, dar nicăeri alt fel nu se cere un titlu;

Că de altminterlea și sdruncinarea pentru pagubele ce s'ar cauza prin înființarea de sequestru ca o garanție suficientă e necesitatea cauciunii ce se fișează de către tribunal, care având dreptul a se pronunța asupra sequestrelui are dreptul a determina quantumul cauciunii, ast-fel că tocmai prin fixarea cauciunii tribunalul va putea împedea sdruncinarea existenței comercianților în mod ușor;

Considerând că de altminterlea prin însăși art. 899 și urm. din cod. com. cum sunt formulați se dovedește că legiuitorul a voit a introduce alte dispozițiuni de cât cele preserise de procedura civilă, căci alt-fel nu ar fi avut trebuință a se repeta, de oare-ce se revelează în destul prin art. 881 cod. de comerțiu, intenția de a se conforma procedurii civile;

Că așa fiind, Curtea de Apel nu violează întru nimic dispozițiunile art. 899 din cod. comercial admitând sequestru asigurător cerut de intimat asupra averii recurentului, fără ca creditorul intimat în recurs să producă titlul în virtutea căruia a cerut înființarea sequestrelui, și deci motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul.

INALTA CURTE DE CASAȚIE SECȚIUNI-UNITE

Audiența de la 2 Iunie 1894

Președenția D-lui Gr. Lahovari, Președinte

Locot. Colon. Al. Glogoveanu, Mihail Paciurea, Carolina de Mayo ca tutore a minorilor săi copii și Carol de Mayo cu Elena Lămătescu, Maior Lămătescu, Boldur Voinescu, Maria Scărlătescu moștenitorii def. A. Burchy, Paul Săderci, E. Rosenthal, Rodrig Mano I. Movilă, D. Rischoz, Frații Baly et Semo și M. Scodrea.

Minorii.—Ministeriu Public.—Când trebuie să figureze ministerul public în procesele civile.—Dacă trebuie să figu-

reze în toate cazurile când un minor ar putea fi atins prin hotărârea ce s'ar da.

Hotărâre.—Dacă adăogirile făcute printre rînduri într'o hotărîre pot anula acea hotărîre și în ce cas.

Ministerul public.—Dacă prezența ministerului public într'un proces civil în care nu figurează minori poate fi un motiv de casare, și în ce cas.

1. *Ministerul public nu trebuie să figureze la ședință ori de câte ori interesul unui minor poate fi atins prin hotărârea ce este a se da, ci numai atunci când un minor are un rol ca parte în proces. Ast-fel când într'o urmărire, minorii nu figurează de cât ca contestatori, prezența ministerului public în instanță numai este necesară după respingerea contestațiunei, de oare ce după ce li s'a respins contestațiunea minorii numai figurează în proces.*

2. *Adăogirile făcute printre rînduri într'o hotărâre nu pot anula acea hotărâre când acele adăogiri constată un fapt ce nu era necesar a fi constatat, cas în care acele adăogiri urmează a nu fi ținute în seamă.*

3. *Prezența ministerului public într'un proces civil unde nu figurează minori nu poate fi un motiv de casare de cât în cazul când procurorul ar fi adus părții recurente un prejudiciu prin concludsiunile sale.*

Decisiunea 794.—Respinse ca nefondate recursurile făcute de Locot. Colon. Al. Golgovénu, Mihail Paciurea, Carolina de Mayo și Carol de Mayo contra ordonanței de adjudecare a tribunalului Ilfov, secția de Notariat No. 613/93 dată în proces cu Elena Lămotescu, Maior Lămotescu, Boldur Voinescu, Maria Scărlătescu moșten. def. Al. Burchi, Paul Sederli, B Rosenthal, Rodrig Mano, I. Movilă, D. Rischez, Frații Baly et Semo și M. Scodrea.

S'a citit raportul făcut în cauză de D. consilier D. Tacu.

S'a ascultat D-nii Em. Porumbaru și D. Giani avocații recurenților Carolina de Mayo, Carol de Mayo, Locot. Colonel Al. Glogoveanu și Mih. Paciurea în desvoltarea motivelor de casare și D-l Misir avocatul intimaților Elena Lămotescu și Maior Lămotescu în combateri și D-l Procuror Ciru Oeconomu în Concludsiuni.

Curtea deliberând,

*Violarea art. 80 din C. pr. C. și a art. 2 a legii din 25 Octombrie 1874 relativ la atribuțiunile Ministerului public.

*D-na Carolina de Mayo tutoarea minorilor săi fil, care obținuse deja câștig de cauză în acțiunea pauliană asupra D. Lt. Col. Al. Glogoveanu și M. Paciurea, în calitate de creditore a D-lui Glogoveanu, a ridicat contestațiunea asupra urmăririi moșiei Glogova în anularea ei; Avea dar în această afacere interese vitale ale minorilor de protegiat, ca epitropă a lor; Eată pentru ce Tribunalul recunoscând acesta s'a constituit legalmente cu procuror, atât la judecata, în contestațiune, cât și la adjudecarea provisorie a acelei moșii făcută în persoana lui Movilă, cum și la definitivă licitare urmată tot asupra D-lui Movilă.

*Când însă s'a săvârșit adjudecarea definitivă de la 30 Octombrie 1892, pentru revindere pe comptul D-lui Movilă, care nu depusese prețul, și când în fine s'a licitat desăvârșit asupra D-nei Lămotescu, tribunalul Ilfov s'a abătut de la principala sa îndatorire, care era de a se constitui cu un reprezentant al Ministerului Public, măcar că erau de tutelat tot același interese de minori (Procesul Verbal No. 9409 bis din 30 Octombrie 1892 la pagina 291 a dosarului urmăririi).

*Modul constituirei tribunalului n'a fost în conformitate cu Jurisprudența acestei Inalte Curți care a stabilit: că, în fața precitatei textelor de legi prezența Ministerului public este de neaparată trebuință pentru regulata compunere a tribunalului său a curții de apel de câte ori sunt, minori interesați într'o cauză; că fiind vorba de minori acea compunere este cerută și în materie de urmărire imobiliară» (Veđi decisiua curții de Casație s. II din 7 Februarie 1890.

*Întru cât dară tribunalul n'a fost constituit legalmente cu Procuror la licitarea definitivă de la 30 Octombrie 1892 așa precum se compusese la licitarea provizorie de la 17 Iunie și la adjudecarea asupra lui Movilă care nu depusese prețul, evident că s'a violat precitatele texte de legi, cari sunt de ordine publică, și cari atrag casarea ordonanței de adjudecare».

Considerând că, în ziua când s'a vândut imobilul pe comptul primului adjudecatar, care n'a depus prețul, nu figura ca parte în procesul de urmărire nici un minor;

Considerând că, minorii nu figurase în cauză, prin tuțoarea lor Carolina de Mayo, de cât ca contestatori, că la judecarea contestațiunei făcute de dânși, Ministerul public a fost reprezentat, că după respingerea contestațiunei, minorii ne mai figurând în proces, prezența Ministerului public nu mai era necesară;

Considerând că, nu se poate admite teoria recurenței că Ministerul public trebuie să figureze la ședință de câte ori interesul unui minor poate fi atins prin hotărârea ce este a se da, ci numai atunci când un minor are un rol ca parte în proces, de unde rezultă că acest motiv este neîntemeiat.

II *Violarea art. 120, 123, pr. c. de ore-ce în jurnalul tribunalului No 2407 din 17 Iunie 1892, după care s'a format sentința 132/92 nu arată că s'a luat concludsiunile Ministerului public și care au fost acele concludsiuni».

III *Violarea art. 82, 120, 122, pr. civ. și esces de putere; în sentința No. 2564 din 25 Iunie 1892 nu se arată pentru ce președintele și a. t. judecător n'au luat parte la compunerea tribunalului, nu se arată dacă avocatul care a ocupat fotoliul Ministerului public era cel mai vechiu înscris în tabloul nu se trece concludsiunile procurorului, iar de altă parte ea conține printre linii, trei adăogiri importante care nu sunt atestate de judecător, ca făcute cu știrea și învoirea lor».

*Aceste adăogiri sunt relative la prezența și concludsiunile Ministerului public și la indicarea proprietarului urmărit».

Considerând că arătările făcute între rînduri și care după recurent ar anula hotărârea, sunt relative la participarea Ministerului public, la vânzarea imobilului urmărit.

Considerând că, aceste adăogiri nu pot anula sentința, și urmează numai ca ele să nu fie ținute în seamă ca făcute în mod neregulat adică, că faptul constatat printr'însele să fie considerat ca neconstatat.

Considerând că, aceste adăogiri constatând prezența procurorului la vânzare, când nu figura ca parte în această vânzare, nici un minor, această constatare se poate suprima fără ca nici o nulitate să resulte pentru vânzare;

Considerând că, chiar de ar fi constatat că procurorul a figurat la vânzare, când nu era nici o parte minoră, totuși acest fapt nu dă drept recurenților de a face din prezența procurorului un motiv de casare, de cât atunci când procurorul le ar fi adus un prejudiciu, luând concludsiuni în contra lor, cea ce nu se constată în specie, căci nu s'ar înțelege ca recurenții să ceară casarea hotărârii, dacă procurorul a luat concludsiuni în favoarea lor, sau dacă n'a luat nici o concludsiune, prezența unui magistrat, care face parte din tribunal, ne putând prin ea însăși vicia hotărârea dată de Tribunal.

Considerând că, odată stabilit că, recurenții nu pot cere

casarea lucrării tribunalului, pentru participarea procurorului la acea lucrare, de cât dovedind că, din acea participare, dânși au suferit un prejudiciu, de aci rezultă că acest motiv nu este de ordine publică, și că nu poate fi invocat d'a dreptul înaintea Curții de Casație, dacă n'a fost invocat la instanța de fond.

Considerând că, din lucrările tribunalului nu se arată că, recurenții ar fi cerut ca procurorul să nu ia parte la ședință, și că prin urmare și acest motiv este ne fondat.

Pentru aceste motive, și de acord cu concludsiunile D-lui Procuror Ciru Oeconomu, Curtea, respinge recursul.

INALTA CURTE DE CASAȚIE SECȚIA I

Audiența de la 13 Iunie 1894

Președinția d-lui Gr. Lahovari, Președinte

Ministerul de Resbel cu Ana G. Popescu

Comptabilii -- Ajutorii comptabililor în armată. — Dacă acești ajutoari sunt răspunzători de gestiunea lor. — În ce caz sunt răspunzători.

(Art. 139 din regulamentul din 1874 asupra administrațiunei interioare a corpului de trupă. —)

Articolul 139 din regulamentul din 1874 asupra administrațiunei interioare a corpului de trupă, face răspunzători pe ajutorii comptabililor de gestiunea lor numai în cas când acești ajutoari au avut o anume însărcinare dată de cei în drept pentru această gestiune.

Decisiunea 214/94. — Respins ca nefondat recursul făcut de Ministerul de Resbel contra decisiunei Curței de Apel din Craiova secția II cu No. 202/93, dată în proces cu Ana G. Popescu

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier R. N. Opreanu.

S'a ascultat D-l N. A. Papadat avocatul recurentului Minister de Resbel în desvoltarea motivelor de casare și d-l C. Nacu avocatul intimatului Ana G. Popescu în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivului invocat.

«Violarea și rea interpretare a art. 14 ult. aliniat și a art. 24 din legea asupra administrațiunei armatei, combinate cu art. 5 și 6 din regulamentul pentru organizarea stabilimentelor de artilerie și art. 38 din regulamentul serviciului de intendanță și controlorilor militari, a art. 34 din regulamentul de administrație interioară a corpului de trupă din 1874 și a principiului de drept prevăzut în art. 998 și 999 c. c.

«Intr'adevăr Curtea de Apel face o distincțiune arbitrară în ce priveșce responsabilitatea ajutorilor comptabili, distincțiune care nu există nici în lege, nici în regulamente, din contră tocmai dispozițiunile art. 5, 6, 38 și 34 din regulamentele citate mai sus, asimilază în ce priveșce răspunderea pe ajutorii cu comptabilii, fără nici o distincțiune; și era și natural această căci pe de o parte în materie de mănuire de bani publici, dacă asta ar fi fost intenția legiuitorului, s'ar fi limitat a încredința gestiunea unui singur titular și nu ar fi mai prevăzut un ajutor, iar pe de alta, dacă ar fi creiat un ajutor cu scutirea ori căreia responsabilități după cum pretinde Curtea de Apel, ar fi trebuit să deroge în mod expres legele de drept comun prevăzute în art. 998 și 999 din c. c., civ., ceia ce n'a făcut-o.

«Autorul intimatului fiind dar responsabil Curtea violă art. 14 și 24 din legea administrațiunei armatei când înlătură constatarea oficerilor de control».

Având în vedere oă din decisiunea supusă recurului se constată că obiectul acțiunei de față, este cererea făcută de Ana G. Popescu, intimată în recurs, în calitate de moștenitoare a defunctului seș frate Vaillant, de a se condamna Ministerul de Resbel să-i răspundă suma de 5654 lei și 39 bani suma reținută din salariul lui Vaillant.

Că Vaillant guard de artilerie clasa II fiind cu serviciul la arsenalul armatei, a fost însărcinat de căpitanul Petrescu, casierul arsenalului, să-i țină locul cât a fost bolnav.

Că cercetându-se în urmă gestiunea casierului Petrescu s'a constatat un deficit de 5654 lei și 39 bani, de pe timpul când casa a fost ținută de Vaillant.

Că pentru acoperirea acestui deficit Ministerul a reținut din leafa lui Vaillant acea sumă, a cărei restituire o cere Ana G. Popescu prin acțiunea de față.

Având în vedere că art. 139 din regulamentul din 1874 asupra administrațiunei interioare a corpului de trupă, face răspunzători pe comptabilii și ajutorii lor, însă ajutorii sunt răspunzători numai în cazul când au avut numai o anume însărcinare de cei în drept.

Considerând că în specie Curtea de Apel constată în fapt prin decisiunea atacată cu recurs, că guardul de artilerie Vaillant, când a girat gestiunea casierului căpitan Petrescu nu a avut nici o însărcinare formală fie din partea Ministerului de Resbel, fie din partea autorităților militare în drept, ci a fost lăsat în mod particular de căpitanul Petrescu.

Că așa fiind Vaillant nu putea fi răspunzător pentru gestiunea sa și prin urmare Curtea nu a violat nici un text din lege admițând cererea intimatului Ana G. Popescu și deci motivul invocat este neintemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge.

Dăm cu preferință publicității mai jos, următoarea hotărâre No. 368/94 a trib. Ilfov sec. II din 8 Iulie trecut. Ea este dată de două apreciați magistrați, D-nii H. Catargi președinte și I. Vericeanu judecător, redactată fiind de acest din urmă. Aplicațiunea justă a legii conform intențiunei legiuitorului, logica rațională a motivelor și claritatea redacțiunei distinsului magistrat D-l Vericeanu, face onoare complectului care a tranșat asemenea chestiune bine zisă națională, și pentru astăzi mărginându-ne la această simplă mențiune aducem sincerele noastre elogii meritoșilor magistrați,

(N. R.)

TRIBUNALUL ILFOV SECȚIA II

Audiența de la 8 Iunie 1894.

Președinția D-lui H. Catargi

Ecaterina I. Constantinidi, ca tutore și Roxandra Demostene Zagrafidis cu Ecaterina Strati Constantinidi.

Sentița civilă No. 368.

Articolul 7 din Constituție fiind general, străinii nu pot dobândi imobile rurale în România fie prin succesiune ab intestat, fie testamentară. Această dispozițiune de ordine publică poate fi invocată chiar din officiu.

S'a prezentat reclamantele prin D-nul Vladimir Atanasovici, iar defendoarea prin D-nul St. Cornea.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de Ecaterina I. Constantinidi în calitate de tutore și Roxandra Demostene Zagrafidis contra D-nei Ecaterina Strati Constantinidi,

prin care cer să fie obligată aceasta să le lase în posesiune averea rămasă pe urma defunctului lor unchiu Eustratie Constantinidi.

Având în vedere și cererea reconvențională a D-nei E. St. Constantinidi.

Având în vedere susținerile părților, lucrările din dosar, actele prezentate, și concluziunile D-lui locuitor de Procuror.

Având în vedere că reclamantele prin actele prezentate și în deosebi prin scrisoarea decedatului din 10 Febr. 1891 și-au dovedit pe deplin calitatea de singure moștenitoare ale defunctului cu drept la succesiunea sa.

Având în vedere că defendoarea, fiind văduvă săracă, lucru ce nu s'a contestat nici de reclamante, urmează a i se recunoaște dreptul la $\frac{1}{4}$ în această succesiune în virtutea art. 684 c. civ.

Având în vedere și pretențiunile defendoarei pentru anul de doliu și cheltueli de înmormântare și facerea sorozelor.

Având în vedere că suma cerută este exagerată și tribunalul în aprecierea sa o reduce pentru anul de doliu la 3000 l. n. iar pentru cheltuelile de înmormântare, și cele-l'alte, de asemenea la 3000 l. n.

Având în vedere că în această succesiune se găsește o vie în dealul Ceptura județul Prahova, care este un imobil rural.

Având în vedere că persoanele cu drepturi la această succesiune sunt toate străine.

Având în vedere că după art. 7 din Constituție străinii nu pot dobândi imobile rurale în România.

Având în vedere că această dispozițiune de ordine publică și interes național nu face în generalitatea sa nici-o distincțiune, în ce privește modul așizițiunii, că dar ea se aplică și la succesiuni fie ab intestat, fie testamentari, putând fi invocată chiar din oficiu.

Având în vedere că sensul cuvântului «dobândi» este stabilit prin art. 644 c. civ., care dispune: «Proprietatea bunurilor se dobândește și să transmită prin succesiuni, prin legate, prin convențiuni și prin tradițiune».

Având în vedere că în specie sensul general al cuvântului «dobândi» se impune cu atât mai mult cu cât după legea din 1864 străinii de rit necreștin erau oprii numai de a «cumpăra» imobile rurale.

Având în vedere că din desbaterile urmate în constituantă rezultă în mod incontestabil că intențiunea a fost de a se împedica străinii de a dobândi imobile rurale în orî-ce mod, fiind în joc un interes național superior, pericolul fiind același în orî-ce cas.

Având în vedere că obiecțiunea ce se face că ar fi să introducem «le droit d'aubaine» este cu totul nefondată: 1) Fiind-că o asemenea obiecțiune în fața unei dispozițiuni formale cade de la sine, — «dura lex sed lex». 2) Această obiecțiune este inexactă, căci străinii pot lăsa o succesiune și pot succeda la bunurile mobile și chiar la imobile urbane, ca și naționaliști; ei sunt excluși de tot de la bunurile imobile.

Având în vedere că în lipsă de moștenitori naționali aceste imobile se cuvin statului în virtutea art. 477 c. civ., care îi atribuie toate bunurile fără stăpâni.

Având în vedere că cel ce voește a înlătura aplicațiunea riguroasă a art. 7 din constituție nu are de cât prin dispozițiuni testamentare să asigure succesoriilor străini valoarea imobililor, că dacă nu a făcut aceasta nu are de cât să sufere toate consecințele legii.

Având în vedere că dar pretențiunile părților în litigiu urmează a fi limitate la bunurile mobile și imobile urbane.

Pentru aceste motive redactate de D-nu judecător, I. Vericeanu.

Tribunalul,

Admite în parte cererile făcute de reclamante și defendore recunoscându-le dreptul la succesiunea defunctului lor unchiu Eustratie Constantinidi numai la averea mobilă și imobilă urbană iar nu și la cea rurală, etc. etc...

(ss) H. Catargi, I. Vericeanu.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă în două volume:

CODICELE CIVIL

Adnotat cu jurisprudența Română

Coprinzând și un apendice

de hotărârile pronunțate de Inalta Curte de Casație, Curțile de Apel și Tribunalele de județ, asupra fie-cărui articol în parte

DIN VECHILE LEGIURI

CARAGEAȘ CALMACH

SI ASUPRA

Regulamentelor Organice ale Manteției și Moldovei

cu numărul, data și colecțiunile în cari ele se găsesc publicate

DE

C. CHRISTESCU

Primul Grefier al Inaltei Curți de Casație și Justiție

Orî-ce comande se primesc atât prin liste de subscripțiuni trimise la toate tribunalele și curțile de apel, cât și prin cărți postale adresate direct autorului. Ele vor fi executate la moment odată ce prețul lor va fi primit, fie prin mandat postal (a cărui taxă privește pe cumpărător), fie în orî-ce alt mod. Costul pentru expedierea exemplarelor este în comptul autorului.

NB. Persoanele cari au luat deja volumul I-ii au dreptul de a comanda numai volumul al II-lea, trimițând costul lui de 6 sau 7 lei

Prețul ambelor volume este de lei 12, iar ediția de lux (chârtie velină) de lei 14.

Biurul de Informațiuni și Plassare

București, 35 STRADA COLȚEI 35, București

Vis-à-vis de Spitalul Colței

Procură în toată țara: profesoare, guvernante, menajere, bone la copii, administratori de moșii, comptabili, mașiniști, logofeți, etc. etc.

Proprietar, S. Grigorescu.